

РЕШЕНИЕ

№ 1768

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 08.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9827** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 32345/24.09.21г на Д. В. В. от [населено място] и с проц.представител адв. А.Р. против Заповед № 3133/08.09.21г на Директор на ГД"НП"-МВР, с която на жалбоподателя е наложено дисц.наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

Заповедта е поправена със Заповед № 3168/10.09.21г, която не е обжалвана и е влязла в зак.сила.

В жалбата се сочи, че Заповедта е проц. и мат. незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разноски. Соочи се, че жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение, като Заповедта не е издадена в предписаната форма по чл.210 ал.1 от ЗМВР/относно време,място и обстоятелства, при които е извършено нарушението/, издадена е при превратно упражняване на власт, като са нарушени принципите по чл.4, чл.6 и чл.7 от АПК. Нарушени са още чл.35 и чл.36 от АПК, като не е установена правилно фактическата обстановка, а респ. от това следват и неправилни правни изводи.Жалбоподателят/инспектор, старши разследващ полицай в отдел "Разследване" на ГД"НП"/ е наказан за неизпълнение указанията на наблюдаващия прокурор по ДП № 51/19г, дадени в Постановление от 13.03.19г, като прокурорът констатирал това неизпълнение едва в свое Постановление от 12.05.21г/т.е. след 2 години и 2 месеца/, а обж.Заповед за налагане на наказание е от 08.09.21г/т.е. в нарушение сроковете по чл.195 ал.1 от ЗМВР и по-конкретно срока-1 година от извършване/. Към датата на указанията обаче/13.03.19г/ - ДП е било при

друг разследващ полицаи, а при жалбоподателя е било само в периодите 04.11.19г-08.09.20г; 12.11.20г-20.01.21г; 27.05.21г- 08.09.21г/датата на обж.Заповед/. В периодите, в които ДП е било при жалбоподателя, той е извършил възможните действия по указанията на прокурора/ издирил е процесния товарен автомобил-на 20.01.20г/ и му е докладвал за неизпълнената част от указанията.За да е обж. Заповед от 08.09.21г издадена в 1-годишен срок от нарушението, следва нарушението да е било извършено най-рано на 08.09.21г, но указанията са от 13.03.19г, а ДП е било при жалбоподателя за първи път в периода 04.11.19г-08.09.20г.Отделно от това-автомобилът е бил предаден доброволно на 05.04.21г, т.е. към датата на Заповедта-указанията са били изпълнени в цялост.В съд.заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Р., като поддържат жалбата и уточняват , че устно по телефон наблюдаващият прокурор, в присъствието на собствениците на автомобила, е разрешил на жалбоподателя да не изземва автомобила, след като вече е установено местонахождението му-при собствениците му/а това означава, че изобщо не се налага автомобилът да се обявява за издиране/.В писмени бележки се сочи, че ответникът е носител на доказ.тежест по чл.170 ал.1 от АПК-изрично двукратно указана му от Съда, като не е доказал фактическите си установявания и не е съдействал на Съда-той самият да ги установи в пълнота и правилно/като не е представил изискани му от Съда доказателства, относими към защитната теза на жалбоподателя/.Има данни от ПРБ за извършени дисц.нарушения от самия набл.прокурор по няколко ДП в ГД"НП", но процесното не е сред тях. Следователно, след като прокурорът няма нарушения по процесното ДП, как би могъл разследващият полицаи да има такова и на какви свои правомощия по чл.196 и чл.161 ал.1 от НПК прокурорът основава вменяването на дисц.отговорност на разследващия полицаи.

Ответникът -Директор на ГД"НП" -МВР не се представлява в съд.заседание. Представени са писмени бележки от юрк.М., в които жалбата се оспорва като неоснователна и недоказана, моли се за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрк.възнаграждение в размер на 240лв, оспорва се като прекомерен хонорара на адв.Р./600лв/.Сочи се, че нарушението по чл.197 от МВР е извършено чрез бездействие в периода 12.11.20г-20.01.21г, като жалбоподателят не е обявил за издиране процесния товарен автомобил/влекач/, а при установяване на местонахождението му- не го е иззел.В резултат на това бездействие автомобилът е бил продаден на 01.07.20г. Нарушението е такова по чл.194 ал.2 т.2 от ЗМВР/нарушение на служебната дисциплина/, като са нарушени задължения по длъжностна характеристика"/изпълнява писмените указания на прокурора"/.Наказанието е наложено в мин.размер и е заради неизпълнение на писмени указания на набл.прокурор.Заповедта отговаря на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК, като изисканите от Съда доказателства/относно извършените действия от жалбоподателя в хода на ДП относно процесния автомобил/, се явяват неотнормими и няма да се представят по делото.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на Заповедта/, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК вр. ЗМВР, пред надлежния съд, поради което следва да се разгледа по същество.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 13.09.21г, жалбата до Съда е от 24.09.21г. Заповедта е поправена със Заповед № 3168/10.09.21г/поправя се номера на Заповедта, с която е била разпоредена проверка- същата е от 14.07.21г/, която не е обжалвана и е

влязла в зак.сила на 28.09.21г, т.е. не е предмет на настоящото производство. Нещо повече, при разглеждане на обж. Заповед, Съдът следва да вземе предвид влязлата в сила поправка в нейната обстоятелствена част/а именно-поправен номер и дата на Заповедта за възлагане на проверката по случая/.

Съдът ще направи възможно най-синтезираните фактически установявания, които са релевантни към спорния предмет по делото и обосновават следното произнасяне на Съда и от правна страна/тъй като преписката е обемна и съдържа множество факти от други производства или неотнормими към спорния по делото предмет/:

ДП № 51/19г на ГД"НП" е възложено за разследване на ГД"НП", след като с Постановление от 14.03.19г/това е датата на извеждането му/ набл. прокурор М. Г. го изземва от разследващите органи в 04 РУ-СДВР.ДП, респ. Постановлението от 14.03.19г на набл.прокурор е постъпило в ГД"НП" на 15.03.19г, видно от разпечатка от инф.система//л.134/. Първоначално ДП е образувано /пр.пр.№ 17358/16г на СРП/ с Постановление на набл.прокурор от 10.16.16г. ДП е образувано за това, че на неустановена дата през 2012г в [населено място] противозаконно е присвоена чужда движима вещ/влекач/, която се владеела/престъпление по чл.20б ал.1 от НК/.

Жалбоподателят Д.В. води разследването в периодите 04.11.19г-08.09.20г; 12.11.20г-20.01.21г; 27.05.21г- 08.09.21г/датата на обж.Заповед/.Следователно, жалбоподателят поема разследването на 04.11.19г, в първоначалния период от получаването на ДП в ГД"НП" /от 15.03.19г - 03.11.19г/, т.е. почти 8 месеца след получаване в ГД"НП" на Постановлението от 14.03.19г /с което са дадени указания от прокурора - да се обяви за издирване и при установяване на местонахождението му-да се из земе автомобила,предмет на престъплението/. Съдът намира, че указанията на прокурора е следвало и е било напълно възможно да бъдат изпълнени в този почти 8-месечен период, преди разследването да бъде поето от жалбоподателя на 04.11.19г. На тази именно дата за него възниква служебното задължение/по длъжностна характеристика/- да изпълни писмените указания на прокурора/по каквито и причини те да не са били изпълнени все още от разследващия преди него- до 03.11.19г/. Автомобилът е бил предаден доброволно на 05.04.21г, когато разследването отново не се води от жалбоподателя/а от друг разследващ/.

Видно от обж. Заповед, ответникът приема, че: 1/ в периодите 04.11.19г-08.09.20г и 12.11.20г-20.01.21г жалбоподателят не е изпълнил писмените указания на прокурора; 2/ първият период 04.11.19г-08.09.20г попада извън обхвата на чл. 195 ал.1 от ЗМВР/изминала е повече от 1 година от извършване на нарушението/; 3/ в периода 12.11.20г-20.01.21г жалбоподателят е извършил нарушение по чл.194 ал.2 т.2 от ЗМВР- неизпълнение на служебните си задължения по длъжностна характеристика/"изпълнява писмените указания на прокурора"/.Следователно, жалбоподателят е наказан само за неизпълнение на писмените указания на прокурора само в периода 12.11.20г-20.01.21г.Нарушението според Заповедта било извършено при форма на вина "непредпазливост"/небрежност/. Ответникът сочи в Заповедта, че 1-годишният срок по чл.195 ал.1 от ЗМВР/от извършване на нарушението/ изтича на 21.01.22г/раб.ден/, т.е. макар и ответникът да не сочи дата на нарушението/а период на нарушението/, явно приема/изводът на Съда се основава на броенето на ответника на срока по чл.195 ал.1 от ЗМВР/, че нарушението е извършено на 21.01.20г/ съгл. чл.60 ал.2 предл.първо от ГПК за годишни срокове, вр. чл. 144 от АПК/.Само че на 21.01.20г разследването вече не се е водело от жалбоподателя и не е възможно той да е извършил нарушение на 21.01.21г.

От друга страна обаче - самият прокурор установил, че указанията му не са изпълнени чак на 12.05.21г. Постановлението му от 12.05.21г постъпило в Дирекция "Инспекторат" на МВР на 19.05.21г и в него прокурорът сочи, че в резултат на бездействието на жалбоподателя- влекачът бил продаден на 01.07.20г. Следователно, няма как за бездействие в период след 12.11.20г, влекачът да е бил продаден по-рано /на 01.07.20г/. Влекачът е продаден поради бездействие до 01.07.20г, чието и да е било това бездействие.

В резюме, обж.Заповед е от 08.09.21г, според ответника тя е издадена в 1-годишен срок от конкретна дата на извършване на нарушението- т.е. извършено на 21.01.21г, като е издадена за нарушение, довело до продажба на автомобила на 01.07.20г/т.е. следва да е било извършено преди 01.07.20г/, извършвано чрез бездействие в периода 12.11.20г-20.01.21г.

Съдът намира, че Заповедта е издадена от компетентен орган по чл.204 ал.1 т.3 вр. чл. 37 ал.2 вр. чл. 197 ал.1 т.3 вр. чл. 200 ал.1 т.11 от ЗМВР/Директор на ГД"НП"/. Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК и спец.ЗМВР, включително фактически и правни основания.Същата съдържа пълни и правилни фактически установявания, но въпреки тях ответникът така и не е успял еднозначно да определи и посочи дата или период на нарушението/осъществено чрез бездействие/, което от една страна препятства правилното изчисляване на сроковете по чл.195 ал.1 от ЗМВР, а от друга страна затруднява съществено правото на защита на лицето/проц.нарушение/.Следователно, липсата на еднозначно посочена дата или период на нарушението едновременно се явява порок във формата на акта, проц.нарушение/засягащо правото на защита на лицето/ и нарушение на мат.закон/неправилни правни изводи/.И това е достатъчно за отмяната на Заповедта като незаконосъобразна.

За пълнота на изложението Съдът ще допълни и следното:

Ответникът е спазил разписаната в ЗМВР процедура по налагане на дисц.наказание, като е събрал необходимите доказателства, взел е писмени обяснения от лицето, коментирал е в Заповедта доводите на жалбоподателя. Следователно, не са налице допуснати проц.нарушения по ЗМВР и по чл.35 и чл.36 от АПК- фактите са изяснени, но ответникът не е успял да изведе правилни правни изводи от правилни фактически установявания. Правото на защита на лицето е нарушено от нееднозначно определената дата или период на нарушението, а не от нещо друго.

За да е спазен 1-годишния срок от извършване на нарушението/по чл.195 ал.1 от ЗМВР/- при издаване на обж. Заповед на 08.09.21г, следва нарушението/осъществено чрез бездействие/ да е било извършено след 07.09.20г. , т.е. най-рано на 08.09.20г. да е започнало бездействието.Нарушението е извършено чрез продължавано бездействие и според Съда е неправилно един период от това продължавано бездействие, започнало на 04.11.19г /в случая периода след 07.09.20г/- да се разглежда изолирано от останалите периоди, т.е. като отделно нарушение. На жалбоподателя разследването е възложено на 04.11.19г и от този момент за него възниква служ.задължение по дл.характеристика да изпълнява писмените указания на наблюдаващия прокурор по ДП. Да се очаква/и от прокурора, и от ответника/, че при превъзлагане на ДП - всеки нов разследващ ще извършва проверка дали предходните разследващи по ДП са изпълнили всички указания на прокурора , дадени до превъзлагането, е нереалистично и непочиващо на правна норма очакване.Жалбоподателят няма разписано задължение - след превъзлагането на ДП на него на 04.11.20г , да провери дали в периода

15.03.19г-03.11.19г, т.е. почти 8месечен период- предходният или предходните разследващи са изпълнили дадени на тях писмени указания от набл.прокурор. Тъй като указанието е получено в ГД"НП" на 15.03.19г и подлежи на изпълнение от разследващия към тази дата. Логично е и да се очаква /по принцип/, че даващият указания периодично проверява дали те са изпълнени и ако не са- дава нови. Да се установи от даващия указанията чак на 12.05.21г, че указанията му от 15.03.19г до друг разследващ, не са били изпълнявани от жалбоподателя след 04.11.19г/в условията на продължавано бездействие/, но пък да е наказан само за неизпълнение след 12.11.20г/довело до продажба на 01.07.20г/, се явява абсолютно неприемлива и доста странна от правна гледна точка конструкция.

При този изход на спора, на жалбоподателя се дължат разноски- 10лв дър.такса и 600лв. договорен и внесен адв.хonorар. Размерът е оспорен като прекомерен от ответника. Съгл. чл. 8 ал.3 от Наредба №1/04г, мин.размер следва да е 500лв. Съдът обаче намира, че предвид значителната фактическа сложност на делото, възражението на ответника е неоснователно и 600лв не е прекомерен в случая.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3133/08.09.21г на Директор на ГД"НП"-МВР, по жалба вх.№ 32345/24.09.21г на Д. В. В. от [населено място].

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Д. В. В. от [населено място] сумата от 610лв/шестстотин и десет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, на осн. чл.211 от ЗМВР .

Съдия: